

SLOVENSKI NAROD

Jutranja izdaja v Ljubljani:

vse leto K 12—
pol leta " 6—
četrt leta " 3—
na mesec " 1-10

Dopisi naj se frankirajo. Rokopisi se ne vračajo.
Uredništvo: Knafljeva ulica št. 5, (v pritličju levo), telefon št. 34.

Izhaja vsak dan zjutraj.

Posamezna številka 4 vinarje.

Inserati: 65 mm široka peti vrsta 14 vin. Pri večkratni inserciji po dogovoru.
Na pismena naročila brez istodobne vposlatve naročnine se ne ozira.

Jutranja izdaja po pošti za Avstro-Ogrsko:

vse leto K 18—
pol leta " 9—
četrt leta " 4-50
na mesec " 1-60
Za inozemstvo celo leto " 28—
Upravištvo: Knafljeva ulica 5, (spodaj, dvorišče levo), telefon št. 85.

Najnovejše vesti. — Brzobjavna in telefonska poročila „Slov. Narodu“.

Poslanec Udržal o položaju.

Praga, 8. avgusta. V glasilo češke agrarne stranke »Venkov« se bavi v nedeljski številki češki agrarec Udržal s politično situacijo. Poslanec Udržal se najprvo pritožuje, da Čehi še vedno niso enotni v naziranjih glede postopanja proti Nemcem. »Slovanska Enota« navzlic vsem poskusom ni mogla združiti v sebi vseh slovanskih narodov. Na drugi strani se pa zopet »Slovanski Enoti« predhaja, da je premalo češka. Treba bi skoraj resno premisliti in določiti, ali je zveza z ostalimi slovanskimi narodi za Čeha ugodna ali ne in to se more zgoditi še pred jesenskim državnozbornim zasedanjem. Udržal je mnenja, da je zveza Čehov z ostalimi Slovani vsekakor potrebna. Udržal nato utemeljuje potrebo revizije enotnega češkega programa, ki mora biti tak, da je vsaj v glavnem za vse češke stranke sprejemljiv in skupen. Kako se bodo do jeseni stvari razvile, si Udržal še ni na jasnem. Pričakovati se sme, da bodo konsolidirane razmere na Ogrskem vplivale tudi na konsolidacijo razmer v Avstriji. Iz tega pasusa je razvidno, da nameravajo češki agrarji odstopiti od obstrukcijske taktike v prihodnjem državnozbornem zasedanju. Končno izjavlja Udržal, da ne veruje vsem, ki trdijo, da se državni zbor v neugodnem slučaju razpusti.

Čehi se udeležijo pogojno vsekatoliškega shoda v Inomostu.

Brno, 8. avgusta. »Našinec« glasilo češkega klerikalnega poslanca Hrubana, potrjuje vesti, da je razglasil klub čeških klerikalnih poslancev, da se Čehi udeležijo vsekatoliškega shoda v Inomostu samo v tem slučaju, ako bodo na shodu pripuščeni tudi češki referati.

Nemška agrarna banka v Galiciji.

Praga, 8. avgusta. Galijski Nemci nameravajo za odgovor na poljske grunvaldske slavnosti ustanoviti v Galiciji nemško agrarno banko, katere glavna naloga bi bila kolonizacija Nemcev v Galiciji.

Protestni shod N. D. O. v Trstu.

Trst, 8. avgusta. Včerajšnji protestni shod, katerega je sklical N. D. O. v svrhu protesta proti prepovedi nameravanega izleta N. D. O., v Pulj, je bil jako dobro obiskan. Udeležilo se ga je nad 2000 zborovalcev. Ogorčenje, ki je vladalo med zborovanjem med zborovalci, je nepopisno. Vsi udeleženci shoda trdijo, da takega pojava ogorčenja še niso videli na nobenem shodu. Vladnega zastopnika so sprejeli zborovalci z oglušljivim žvižganjem, nekateri so hoteli vladnega komisarja celo dejansko napasti. Le nekaterim treznim članom N. D. O. se je zahvaliti, da se je preprečilo, da vladni zastopnik ni bil dejansko napaden. Dr. Mandić je kot glavni govornik strahovito napadal vojno upravo, ki se vmešava, po tem slučaju sodeč, v za-

deve, katere pripadajo v področje politične oblasti. Obenem se je obrnil tudi proti namestniški policiji. Zborovalci so z raznimi, jako pikirimi medklici sledili izvajanjem govornika. Vladni zastopnik je radi tega moral večkrat poseči vmes in zagroziti z razpustom shoda. Od shoda je bila sprejeta resolucija, v kateri se ostro obsoja vmešavanje vojaštva v strogo politične zadeve. Sklene se nato kljub temu prirediti izlet v Pulj in sicer meseca septembra. Po končanem zborovanju je šlo kakih 6 do 700 zborovalcev po ulici Chiosa Veeduci mimo kavarne Chiosa in po ulici Stadion proti spomeniku Rosetti. Pred kavarno Chiosa je bil nastavljen velik kordon policije. Radi tega so demonstranti pred kavarno zbranim Italijanom dali duška svojemu ogorčenju samo z žvižganjem in z Italijanom sovražnimi klici. Demonstranti se peli po ulici Stadion slovenske narodne pesmi in so bili namenjeni iti pred Rosettijev spomenik in sneti raz njega peterozobno italijansko zvezdo. Policija pa je to namero demonstrantov preprečila. Po dnevi potem ni prišlo do nobenih nadaljnjih demonstracij. Precejšen vzrok, zakaj se demonstracije niso tudi popoldne nadaljevale, je to, da je celo popoldne v Trstu deževalo.

Demonstracije v San Sebastjanu na Španskem.

Madrid, 8. avgusta. Demonstracije v San Sebastjanu so se pričele že v soboto zvečer okrog 10. ure. Nekateri klerikalni demonstranti so vpili po ulicah: »Proč s Špansko! Živio papež!« Množica je po ulicah glasno protestirala proti španski vladi. Policija je pričevala demonstrante razganjati. Pri tem je prišlo do pretepa. Policija je šele ob 3. zjutraj komaj udušila demonstracije. V celem je bilo pri teh demonstracijah aretiranih 44 oseb. V predmestju Centro Vasca se je nastanilo v neki hiši mnogo klerikalnih demonstrantov. Policija je vdrla v dotično hišo in našla mnogo kmetov, ki so bili oboroženi s puškami in patroni. V celem je bilo pri tem aretiranih 132 ljudi.

Madrid, 8. avgusta. Odpoved demonstracij je vplivala na današnji njihov razvoj. V San Sebastjanu je prišlo razmeroma malo demonstrantov. Vse ulice in pristanišče je bilo zasedeno od policije in vojaštva. Po ulicah je bilo zbranega mnogo občinstva, ki pa se je zadržalo popolnoma mirno. Velik del demonstrantov, namenjenih v San Sebastjan, je zvedel o preklicu demonstracij šele medpotoja v vlakih. Zato so ostali kmetje v okolici mesta in se potem vrnili zopet domov.

Madrid, 8. avgusta. Po celem Španskem vlada grozno zanimanje za poročila o demonstracijah v San Sebastjanu. Navzlic odpovedi demonstracij se je namreč bati, da pri temperamentalnosti Špancev vendarle pride do demonstracij. Na redakcije tu-

kajšnjih večjih listov prihajajo neprestano brzobjavna vprašanja o dogodkih v San Sebastjanu in glede morebitnih tamošnjih demonstracij.

Madrid, 8. avgusta. Ministrski predsednik Canalejas se je izjavil, da je vlada mnenja, da so se nekatere cerkve, v katerih so duhovniki bujskali proti Španski, spremenile v prave politične klube. Ministrski predsednik bode v tem oziru odredil vse potrebne korake. V več krajih se je zgodilo, da so pri takih pridigah v cerkvi navzoči državni uradniki zapustili demonstrativno cerkve.

Madrid, 8. avgusta. Ministrski predsednik Canalejas je zagrozil velikemu katoliškemu društvu »Ju-ta«, da bode v slučaju demonstracij v San Sebastjanu razpuščeno, njegovi voditelji pa da bodo stavljeni pred sodišče radi pozivanja ljudstva k upor. To je tudi pravi vzrok, zakaj se klerikalci napovedane demonstracije odpovedali.

Madrid, 8. avgusta. Ministrskemu predsedniku Canalejasu prihajajo iz cele Španske brzobjavke, v katerih se mu čestita, da je tako energično preprečil nameravane demonstracije v San Sebastjanu. Nedeljski konservativni listi napadajo ministrskega predsednika in vlado, češ, da je izdal za tako malenkostne demonstracije preostre odredbe, katerih nikakor ne morejo odobravati.

San Sebastjan, 8. avgusta. V San Sebastjanu so pričeli prihajati že v soboto popoldne kmeti iz severnih krajev Španske. Vodili so jih njih duhovniki. Ko so prišli v mesto, so zapazili, da je vse mesto od vojaštva zasedeno. Duhovniki so radi tega zbežali in zapustili od njih zapeljane kmete. Ubogi kmeti so bili tako brez svojih vodnikov in so v velikem strahu pričakovali, da se jih postreli. Šele po posredovanju vladnih organov se je posrečilo kmete pomiriti in jih poučiti, da se jim ničesar ne zgodi, ako ne demonstrirajo. Nato so kmeti odhajali trumoma domov.

San Sebastjan, 8. avgusta. Uradno se je izdalo snoči poročilo glede pretečih nemirov v San Sebastjanu, da je bilo v mestu celi dan mirno. Živahnije gibanje na ulicah je bilo pripisovati okoliščini, da je bila tedaj v San Sebastjanu bikošorba.

Spor med Turčijo in Grško.

Carigrad, 8. avgusta. V vlačnih krogih se naglašja, da bi imela kandidatura posameznih poslancev iz Krete v grško narodno skuščino jako resne posledice med Tuško in Grško.

Postopanje turške vlade z Grki v Makedoniji.

Atene, 8. avgusta. V tukajšnjih uradnih krogih se zatrjuje, da se vedno bolj množe pritožbe o krutem postopanju turške vlade z Grki v Makedoniji. V distriktu Adrianopol so vojaki vjeli več Grkov, jih trpinčili in enega celo usmrtili. V distriktu Seres so bili tudi napadeni trije grški kmetje in sicer zopet od vojakov.

Nemiri na Turškem.

Carigrad, 8. avgusta. Pri Janini je prišlo do boja med vojaki in neko vstaško četo. Načelnik čete je bil usmrčen.

Nemiri v Perziji.

Teheran, 8. avgusta. Mesto se nahaja v pravem bojnem stanju. Vse ulice so zasedene od policije in vojaštva. Ljudstvo se upira oddajati orožje, ker se je izkazalo, da je preoblekla uporna politična stranka svoje pristaše v vojaško obleko ter na ta način odvzemala ljudstvu orožje, da ga vporablja v svoje lastne namene.

Seja rimske kongregacije.

Rim, 8. avgusta. Kongregacija za redne cerkvene zadeve je imela včeraj sejo, na kateri je poročal papežev državni tajnik Mery del Val o odgovoru, ki ga je podala španska vlada na vatikansko noto. Pred sejo se je pogovarjal papež z nekaterimi kardinali o sedanjem položaju na Španskem.

Železniška nesreča.

Bukarešt, 8. avgusta. Pri Cam-pini sta trčila skupaj dva vlaka, ki sta vozila petrolej. Vlakovodja je mrtev, 12 oseb je ranjenih.

XXII. glavna skupščina „Zveze avstr. jugoslovanskih učiteljskih društev“.

Nebroj občinstva iz mesta je pričakoval goste, ki so se pripeljali s posebnim vlakom ob 1. uri 8 minut popoldan. Sprejem je bil nadvse prisrčen. V imenu pripravljalnega odbora jih je pozdravil g. Matko, v imenu mesta župan g. J. Ogorcutz in v imenu »Prosvete« in vso napredne akademične mladine iur. Ivo Legat. Predsednik »Zaveze« g. Jelenc se je zahvalil za prisrčen sprejem in izrečene pozdrave. Na to so gostje odšli z občinstvom v mesto, ki je vse v narodnih zastavah.

Ob polu 5. je otvoril predsednik zborovanje delegacij v veliki dvorani »Narodnega doma«. Prav prisrčno je pozdravil delegate in delegatnje, ki so prišli v tako lepem številu, kot odposlanci društev.

Lepa naloga učiteljskih društev, ki se shajajo in posvetujejo o uspešnem delovanju med narodom, razmotrivajo moderno metodo vzgoje, nje solčno in senčnato stran. Skušajo vpeljati, kar povzdiguje učiteljstvo med ljudstvom in odstraniti, kar bi mu utegnilo škodovati. Prosvetno delo med ljudstvom je spas učiteljstva, spas učiteljskih društev.

Predsednik nadaljuje, da je treba reorganizacije učiteljskih društev, treba je zmanjšati okoliše, da se zmanjšajo stroški udeležbe in bo vsakemu omogočeno prihajati k zborovanjem. Nadalje pozivlja društva, naj pristopajo k učeljski posojilnici in hranilnici in učeljski tiskarni.

Zborovanje „Zveze jugoslovanskih učiteljskih društev“. — Dr. Šušteršič in velika propaganda. — Kje je Eisenpass? — Kdo je to?

Posebno pozornost je treba obratiti za kremeniti značaj učiteljskega naraščanja. Če je preskrbljeno za to, je zadan glavni udarec klerikalizmu. Treba je stopiti z mladimi tovariši v stik, da jih ne izpeljejo klerikalci v svoj brlog. Kaj nameravajo klerikalci z učiteljstvom, nam naj bota v pouk in svarilo Jaklič in Ravnikar, v svarilo in zgled naj nam bo znani gnusni čin, ki ga mora obsojati vsak človek. (Viharno odobravanje.)

Govoru je sledilo legitimiranje delegatov in delegatinj. Društva so odposlala na današnje delegacijsko sejo 120 delegatov in 24 namestnikov.

Nato je poročala gđe. Iva Sabadinova o delovanju vodstva, ozir. upravnega odbora »Zaveze« in zavezinih društev v dobi od zadnje glavne skupščine, ki je bila lani v Mariboru. »Zaveza« šteje 34 okrajnih učiteljskih društev in »Zvezo slovenskih učiteljev in učiteljic« na Štajerskem. Ta društva imajo 57 častnih, 1991 pravih in 42 podpornih, torej skupaj 2090 članov. »Zveza slov. učiteljev in učiteljic« pa združuje 16 okrajnih učiteljskih društev. Vključ vsem naporom klerikalcev, oslabiti »Zavezo« in ji na katerikoli način škodovati, se ni zmanjšalo število članov, temveč povečalo za 45.

Učiteljska društva so imela v minulem letu 118 zborovanj, pri katerih je bilo 136 strokovnih in drugih, času primernih predavanj. Zvezino vodstvo je imelo v preteklem letu 9 sej. Upravni odbor je imel tri seje, v Mariboru, Ljubljani in v Novem mestu. Pri prvi volitvi se je konstituiral odbor in izvolil A. Bergine za I., Anton Gnus za II. podpredsednika in Iva Sabadinova za II. tajnico, Vilibald Rus za blagajnika.

Pri lanskem glavni skupščini se je osnoval v Zavezi učiteljski obrambni odsek, ki naj čuva materialne in moralne koristi svojih članov.

V Ljubljani se je ustanovila Zveza izobraževalnih društev na Kranjskem. Odbor nas je povabil k vstopu, a ker smo sami zveza, je sklenilo vodstvo, da za sedaj ne pristopimo.

Kranjski deželni zbor je sklenil v zadnjem zasedanju zakon, ki močno utesnjuje pravice učiteljstva in nasprotuje v nekaterih določilih osnovnim drž. zakonom; razuntega pa odpira klerikalcem vrata nastetaj. Zato smo vložili na naučno ministrstvo in ministrskega predsednika utemeljeno prošnjo, naj ne predloži zakona v najvišjo sankeijo.

Za šolsko reformo deluje na Dunaju posebni komite, pri katerem je zastopnik Zveze Engelbert Gangl.

V nemški avstrijski učiteljski zvezi se je neglede na narodnost ustanovil odsek, ki skrbi za izboljšanje gmočnih razmer avstrijskega učiteljstva. K temu odseku so pristopile in ga podpirajo pri njegovem stremljenju češka, poljska, moravska in naša Zaveza in »Reichsverband der österr. Bezirksinspektoren«. Ta odsek je staval naučnemu odseku državne zveze predlog za izpremembo § 55. drž. šolskega zakona. Zveza je vložila na obo slov. državnozborna kluba prošnjo, da se po svojih klubovih članih zavzema za izpremembo § 55. drž. šol. zakona.

V odseku so poslanci: Grafenauer, Jaklič, Rybař in Hribar. Slovenski klub nam ni odgovoril, Zveza južnih Slovanov pa je sporočila, da je klubov član, poslanec Ivan Hribar, sestavil in izročil načelstvom vseh večjih klubov v državnem zboru predlog, po katerem naj bi država prevzela vsa bremena, ki so jih dosedaj nosile dežele za plačo ljudskošolskega in meščanskega učiteljstva. Zveza južnih Slovanov je tudi obljubila, da bo pozneje vložila peticijo, a to vse je preprečila obstrukcija.

V državnem zboru je predložila vlada zakonski načrt o službeni pragmatiki za c. kr. državne uradnike. Načrt se je odklajal posebnemu odseku. Na vse slovenske poslance tega odseka, brez ozira na politične sestanke, je vložila Zaveza prošnjo, da bi se pri posvetovanju o službeni pragmatiki za c. kr. državne uradnike pri § 69. točka 3, zavzeli za to, da postane učiteljske enako veljavno srednjim šolam, da imajo torej učiteljski absolventje isti avanzma, kakor državni uradniki tretje skupine. V odseku so slovenski poslanci: Fon, Gostinčar, Rybař, Hribar. Klerikalna poslanca Fon in Gostinčar nam nista odgovorila, ostala dva sta nam dala ugoden odgovor.

Zveza je tudi razpečavala nebroj knjžice za mladino, kar je v zvezi z velikimi stroški.

Od 13. do 15. t. m. je bilo določeno, da se vrši slovanski učiteljski kongres v Krakovem, ki pa se je iz gotovih razlogov odgodil na negotov čas.

Ob izgubi velezaslužnega Josipa Klobučarja je izrazila zaveza »Savezu hrv. učit. društava« svoje sožalje.

Naša Zaveza je torej tudi v minulem upravnem letu razvijala lepo delavnost. Težak je položaj učiteljstva. Z vseh strani pritiskajo nanj sovražniki, in kar dajo učitelji za organizacijo, je žrtev. Zato je za lahko organizacija, ki je zgrajena na naših

žrtvah, nam v pomoč in s ponosno zavestjo stopajmo veselejši in pravičnejši bodočnosti nasproti.

Na to je sledilo poročilo o Zavezinih listih, o »Učiteljskemu Tovarišu«, o »Popotniku« in o »Zvončku«.

Pri vseh treh listih je primanjkljaj, to pa predvsem radi tega, ker se mnogo iztisov razpošlje brezplačno, ker nekateri okrajni šolski sveti nočejo plačati razpisov služb kot inse-rate. Končno, ker niso nekateri naročniki plačali naročnine. Zveza je tako velikodušna, da odkloni in zavrne vsak predlog, naj bi se proti neplačnikom postopalo sodnijskim potom. Da se odpomore tem nedostatom, je potreba pridne agitacije pri tovariših. Posebno priznanje žanje g. Engelbert Gangl za svoje marljivo in požrtvovalno delovanje pri uredništvu »Zvončka«, ki je v resnici najboljši mladinski list.

V poročilu računskih pregledovalcev izvedemo, da je bilo 31. decembra 1909 122 K deficita; odboru se da absolutorij.

Članarina ostane stara, torej 1 K, kar prinese Zvezi okroglo 1200 kron.

Določitev časa in kraja za XXIII. skupščino se prepusti upravnemu odboru.

Na to se enoglasno izvoli za prvega tajnika za dobo dveh let tovariš Vilibald Rus iz Kranja.

Za upravnega odbornika za Štajersko se izvoli Jože Rajšp in v upravni odbor za Kranjsko Ivo Česnik.

V Mariboru se je lani osnoval odsek, da sestavi pravila za učiteljsko bolniško blagajno za vse slovenske kronovine. Ugodil se Dimnikove-mu predlogu, da se ustanovi za vsako slovensko pokrajino posebna učiteljska blagajna.

Predlog, da bi se za Zvezine članke izdelali posebni znaki, se zavrne s tem, da je najlepši znak, da smo člani Zveze, če kot kremeniti značaji delujemo v prosep naroda; odkritosrčnost in delavnost naj bodo znaki slehernega Zvezinega člana!

Dr. Šušteršič in velikosrbska propaganda.

Odlični, ne slovenski, a slovanski politik nam piše: Gnusne članke »Slovenca« o velikosrbski iredenti med Slovinci sem čital s tem večjim ogorčenjem, ker vem, kje je iskati izvor tem člankom. Znano vam bo, kako temeljito je dr. Šušteršič zavzvil svojo politiko na Dunaju. Pred leti je imel mož v vladnih krogih mnogo ugleda, sedaj je vse to splavalo po vodi in sedaj menda ni parlamentarca, ki bi bil bolj zoprni vodilnim krogom, kakor je dr. Šušteršič. Da

vladar ne mara Šušteršiča, to je dovolj jasno pokazal pri otvoritvi turške železnice. A manj znano je, da se je Šušteršič silno zameril tudi Bernerthu. In to moža silno peče, ker so s tem prekrizani vsi njegovi računi za bodočnost. Na kaj že zdavna spekulira, je splošno znano. Minister hoče postati: Sedaj je hotel to doseči s silo, pa se mu ni posrečilo. Izmisli si je sedaj drugo sredstvo: hoče se pokazati kot navdušenega patrijota, kot branitelja domovine. Vidite, in zato je »Slovenec« priobčil one ovadniške članke. Toda če se mu bo posrečil načrt, to je veliko vprašanje.

Kje je Eisenpass?

Baron Born izjavlja v »Grazer Tagblattu«, da je lovec Pavel Eisenpass še vedno v njegovi službi. To je res, saj smo to tudi mi konstatirali. Bolj hvaležni pa bi bili baronu, če bi nam povedal, ako je Eisenpass tudi še sedaj pri njem, to se pravi, če je še sedaj na svojem stanovanju pri Sv. Ani. Če je res še doma, potem ne razumemo, zakaj sodišče ne ukrene tega, kar je predpisano v zakonu. Prekleceno čudno bi bilo to postopanje.

Kdo je to?

Trikrat na teden prihaja v Ljubljano semkaj od Zidanega mosta eleganten gospod, ki pa je skrbno zavito v svoj plašč in ima potisnen klobuk na čelo, da ga ni moči spoznati. Sam bog ve, kdo je ta gospod? Ali je morda kak mednarodni tat, ali je anarhist ali celo »srbski« iredentist? Kdor bi kaj natančnejega vedel o tem čudnem neznaneu, naj to poroča našemu uredništvu.

Dela se »Dan«.

Gosp. Franjo Pirc torej prične izdajati nov dnevnik, ki se bo imenoval, kakor naši čitatelji vedo, »Dan«. Za sedaj išče g. Pirc konsorcij z »deležnimi prispevki«. Prijave za ta konsorcij se morajo poslati do 20. avgusta. List začne izhajati 1. septembra ali pa vsaj 1. oktobra, kakor bodo pač prihajali »deležni prispevki«.

Uboga naša slovenščina!

Prijatelj našega lista nam piše: Kdor hoče slišati res lepo slovensko govornico, naj se vendar potruži kako jutro na trg. Pred kratkim sem šel kupit par cvetk, a bolela so me ušesa in še bolj srce, ko sem slišal, kako pačijo nekateri našo milo slovensko govornico. Povedati hočem le en zgled. K priprosti vrtnarici sem prišel, da si izberem par duhtečih vrtnic in nageljčkov. Med tem časom, ko sem izbiral cvetke, je pristopila k isti stojnici »slovenska« dama in si ogledovala precej neokusno sestavljene šopke. Seveda ji ni bil noben

LISTEK.

Ljubezen za stavo.

Spisal Blaž Pohljin.

(Dalje.)

Jela je govoriti o hudobnih jezikih, ki so vsak njen korak napačno presodili, dasi je bilo vse zgolj le zlobno obrekovanje. Z nekim Francem Plantaričem, ki je bil še cel »fanatik« (na stavljeno vprašanje v tem oziru sem izvedel, da je finejši izraz za besedo »fanteke«!), je imela zelo dolgo ljubezen, ko je bila stara petnajst let. Hodila sta mnogo po sprehodih, ko je bilo konec šolskega leta, so bandali celo noč do štirih zjutraj, a kaj čez meje navadnega prijateljstva in najdostojnejše ljubezni ni šlo nikoli. Hotel jo je nekoč objeti, a ona tega ni dovolila! Zato sta se tudi sprla in uničila ljubezenske nasade, ki sta jih gojila osem mesecev. Občudoval sem deklinski talent za farbanje. Nato mi je pripovedovala o svojem razmerju z nekim finančnim uradnikom, ki se je pehal za njo, da bi si bil kmalu glavo pobil. Ker je tako strašno silil za njo in tudi hotel imeti objeme in poljube, ji ni bil »simptomatičen« (že spet!), zato ga je pustila. Ravnotako se je zgodilo nekemu visokošolcu, ki je delal pesmi o njej in v sonetih opeval sladkost

njenih ust — jaz bi ne storil tega, tudi če bi bil pesnik, to pa iz globokega prepričanja, ker vem, da bi se nesramno lagal s takim opevanjem — revež pa je ni niti enkrat poljubil, dasi je vedno »fanatiziral« (mislila je reči »fantaziral«) o spojitvi z njo potom poljubov.

Njenim trditvam sem skušal oporekati in jih spodbiti s tem, da sem izrazil sumnjo, da bi dekle, ki še ni nikoli poljubovalo moških, ne bilo tako izurjeno pri tem poslu, kot sem skušil in opazil jaz. Pa Fani je imela izgovor že na krožniku. Očeta in mamo, ter sestro in brata je poljubovala doma, zato ima toliko spretnosti v tem oziru! Sicer pa da so v njih sorodstvu, posebno pa v rodbini sploh vsi zelo nadarjeni za vsako reč in njen brat je samo zato umrl, ker je bil tako odprte glave (pa ne menda za poljubovanje?). Vsaj ljudje so trdili tako!

Vspričo takih dokazov sem izjavil, da verjamem, da sem prvi tuji moški, ki mu Fani deli poljube...

Živela resnica, hčerka božja in Faniica gojenka!

IV.

Pretekel je nato mesec dni.

V svojo bridko žalost moram povedati, da sem postal velik revež pred Fani. Čul sem sicer včasih, da so ženske usiljive, posebno če so na meji, kjer se začneja staro in vedno devišvo, to je samstvo, a da je ta

lastnost razvita tudi v mladem dekletu osemnajstih let, tega bi ne bil nikoli verjel.

Le poslušajte!

Vsak drugi dan je poslala svojemu srčku, ljubčku, golobčku, dragcu, v živahnih kričečih barvah slikano razglednico z lepimi, srčnimi, prijaznimi, ljubeznjivimi, iskrenimi, najprisernejšimi, najlepšimi, veselmi, ljubimi, najljubšimi pozdravi, vabeč ga zdaj na »rendeevovs«, zdaj na stanovanje k teti, zdaj spet kam drugam. Ako sem se prikazal na cesti, bila je takoj za menoj in me spremlila do gimnazije, kjer se je že vse škandaliziralo nad mojo predrznostjo, da vodim dekle kar pred šolo in me je poredni suplent Kobalurič, ki je nadomestoval obbolelega profesorja latinščine, špiknil nekoč, ko nisem vedel odgovora na stavljeno vprašanje: »Kaj ne, vi enako ljubite dvojko in devojko!« Prijatelju Pavlu je ta dovtip tako ugajal, da je plačal zvečer štefan vina na račun izgubljenih stave. Drugikrat me je Fani zvlekla k svoji teti, kjer je stanovala; tam sta se vsedli vsaka na eno stran mene, in poslušati sem moral baharije, ki sem jih že stokrat čul. Pri takih prilikah je hotela teta izsiliti iz mene obvezno obljubo, da bom čez par let s Fani zakonska celota, kar pa je ostalo na žalost Fani in njene tete, samo pri poskusu, ker sem jaz, kakor je znano iz začetka tega spisa, storil slovesno prisego, da se ne dam ujeti

v nobene mreže, iz katerih bi ne mogel več ven.

Vrhunec usiljivosti je pa dosegla Fani s tem, da je prišla v stanovanje k meni. Nekoč sem ji povedal, da ne morem priti na sestanek, ker se mi je pripravljati za drugi dan za šolo. Ali vam ne pride ta usiljivka k meni! Rahljo potrka, vstopi, ko zakličem: »Da si mi zdrav, potepuh!« — mislil sem, da je prišel prijatelj Pavel — potem mi pa začne razkladati, da imajo tako strašno težko nalogo v šoli, da si je ne upa sama napraviti in da je prišla mene prositi pomoči. Da je vse skupaj le hinavščina, sem izprevidel, ko se Fani ni nič menila, da bi napravila nalogo, ampak se mi je kar vrgla okrog vratu in me stiskala in poljubovala, da sem moral odločno in osorno zahtevati miru. Potem se je usedla tik mene in me jela s kolenski suvati v moja, me cukati za lase in ščipati za roko, da sem se razhudil in zakričal:

»Kaj, ali si prišla same norčije uganjat, ali kaj?«

»Ljubček moj, kako si čuden danes,« pokarala me je in me ugriznila v lice, »glej, samo iz ljubezni sem prišla k tebi, ker mi je sicer tako dolgčas, da mi ni obstanka. Nisem mislila, srček, da si tako slabe volje: no, pa da se je iznebiš, prinesla sem ti bonbončkov, prav sladkih in finih, nā, vzemi!«

(Dalje prihodašč.)

šopek všeč in sicer zlasti radi tega ne, ker je bila ženica s svojo vrtniško robo predraga. Naenkrat sem zaslišal v svoji neposredni bližini tako-le govoriti: »Ja, wissen's, ich möcht' etwas haben für meine Köchin, ja, dōns je njen god, aber was hübsches, no, sej vejo, kakšno bi rada. Nej mi no nar'dijo kaj tac'ga, wissen's aber nicht teuer, velik' ne spendiram. So zum auf den Tisch stellen. To bo vesela!« Po pravici povem, da sem kar ostrmel. Hitro sem plačal in odkorakal urnih nog proti domu. Kaj si je mislila dotična dama, ko je preprosto vrtnarico, ki znabiti slabo bere in jedva piše slovensko — o nemščini seveda nima niti pojma — ogovorila v takem kuheljaju. Mogoče si je domišljevala, da velja za tem bolj nobel damo, čim več vpleta nemških izrazov v našo blaglaslovo slovenščino, ki je čista najlepša. In vrtnarica? Debelo je gledala kupovalko, ki je govorila nerazumljiv jezik devete dežele. Čas bi že bil, da bi Slovenke govorile slovensko!

Sokolski zlet celjski leta 1910.

Priprave za celjski zlet so v polnem teku. Prostorno telovadišče na Majdičevem travniku v Spodnji Hudičji bo skoraj dogotovljeno. Pri nas na Spodnje Stajerskem se vse pripravljajo na veliki dan naš, ki obeta postati manifestacija vsega Sloventstva. Radi napadov se ni potreba bati, treznejši elementi iz nam nasprotnega tabora zmagujejo, vsaj se boje gospodarske škode. Trdno upamo, da bodo vsa slovenska sokolska društva častno zastopana pri otvoritvi našega »Sokolskega doma«. Bratje iz Kranjske, Koroske, Primorske in Trsta udeležite se naše slavnosti in pokažite z ogromno udeležbo, da čutite z nami, ki bijemo najhujši boj z našimi sovražniki! V nedeljo, dne 14. avgusta 1910, se naj zbere v Celju cela Slovenska! Na zdar!

»Sokol« I.

Poročilo o sokolski prireditvi na Selu pri Mostah je moralo radi pomanjkanja prostora izostati. Priobčimo ga v večerni izdaji.

Policijske vesti.

Sumljiva moška.

Ko je v soboto ponoči okrog 11. ure sedel na klopi v bližini Koslerjeve pivovarne potnik Ivan Skafar, sta v bližini stala dva moška. Čez nekaj časa sta se mu oba približala in ga prišla vsak za eno roko, ne da bi kaj govorila. Ker je Skafar začel v strahu na ves glas vpiti, sta zbežala proti Šiški.

Smolo je imel.

Včeraj popoldne je prišel Josip Oltra, roj. 1858. v Podgori, občina Dolsko, obiskat svojega sina, kateri služi pri 27. domobranskem polku. Ko je Oltra šel po Domobranski cesti, mu je nasproti prišel stražnik in ga zaradi prepovedanega povratka v mesto aretoval. Oltra je zelo nevaren tat in je šele prestal več mesecev kazni v Gradiški. Izročili ga bodo sodišču. — Policija je aretovala v noči od sobote na nedeljo 5 oseb; 2 zaradi pijanosti in poškodbe tujega imetja, 2 zaradi tepeža in 1 pa zaradi poverjenja.

Iz sodne dvorane.

Okrajno sodišče ljubljansko.

Iz trnovske kosarne. Hiša št. 21 v Cerkveni ulici je splošno znana pod imenom trnovska kosarna. Na posebno dobrem glasu ni, in skoro ne mine teden, da bi se ne obravnavala kaka zadeva iz trnovske kosarne pred okrajnim sodiščem. Vzrok so večinoma otroci. Otroci v trnovski kosarni so namreč poredni, kakor sami satani. Da bi jih kdo mogel strahovati, na to še misliti ni — narobe, ravno oni strahujejo celo okolico in še celo starše. Prav posebno se odlikuje med njimi Fric Banovec. Če ga človek tako-le pogleda, niti ne izgleda tako divjaško, ampak kadar pride v kosarno med tisto otročjo bando, je pa takoj v svojem elementu. — Zadnjič so se namenili klatit jabolka. Banovec je vzel dolgo lato, nabil

je vanjo par dolgih žoljev in hajd na delo. Koliko je prinesel plena, o tem zgodovina molči, le to je dognano, da se je z ono lato — ko je prišel domu — spraval nad druge otroke in jih z njo tolkel po glavah. Še čudno, da ni nobenega poškodoval. To čudno Banovčovo zabavo sta opazili dve gospe iz hiše, in ker se jima ta zabava nikakor ni zdela umestna in priporočljiva, sta šli na dvorišče intervenirati. Prva je vzela Banovcu nevarno lato iz rok, druga ga je pa prav krepko potegnila za uho in z roko parkrat udarila tja, kjer hrbet izgubi svoje pošteno ime. Mladi gospod so bili zato seveda smrtno razžaljeni. Oče je sicer dejal, da je fant še premalo dobil, mati pa je izjavila resolutno: »Tolk mam zmerej časa, da ga sama nabijem!« Konec cele scene v trnovski kosarni je bil tak, da sta se obe gospe morali zagovarjati pred okrajnim sodiščem radi dozdavnih lahkih telesnih poškodb. Tiste, ki je fantu potegnila iz rok lato in ga z njo ošvrknila okoli bedres, ni bilo k obravnavi; druga gospa pa je bila oproščena, ker mlademu gospodu ni prizadejala nobene poškodbe.

Razne stvari.

* **Grozovit umor.** Iz S. Franciške poročajo o grozovitem umoru, katerega je izvršil nek Japonec. Na neki samotni farmi je bil umorjen najemnik Kendal, njegova žena in njegov sin. Japonski sluga je izginil. Policija ga zasleduje kot morileca. Sosedom se je čudno zdelo, da kar več dni ničesar ne slišajo o stanovalcih v farmi. Obvestili so policijo, in ta je preiskala farmo. Konji bi skoraj že od lakote poginili, prašiči so krulili, ker tudi že več dni niso dobili jesti. V peči med pepelom so dobili ostanke kosti moškega trupla. Sledovi nog so vodili do jame za pepel na dvorišču, kjer so tudi našli kosti farmarjeve žene. Po daljšem iskanju so dobili tudi ostanke sinove, in sicer v ognjišču. Tam so našli tudi poročni prstan in par uhanov.

* **Umrl vsled gadovega pika.** Blizu Heba na Češkem je gad pičil sina delavca Jožefa Gassnerja. Navzlic takojšnji zdravniški pomoči je otrok umrl.

* **V hiše so streljali.** Iz Petrograda poročajo: Artilerijsko šolsko brodoge je smatralo hiše predmestja Kopela pri Revalju za ciljni objekt in je začelo na nje streljati. Dve krogli ste prileteli v vrtove, tretja je pa prebila steno na posteljo nekega posestnika, ki je k sreči »pred pol ure vstal. Ostale krogle so poškodovale pokopališče. Med prebivalstvom je vladala grozna panika.

* **Štirje dijaki utonili.** Iz Budimpešte poročajo: Brat trgovca Ignacija Grünbauma iz Mateszalka je še s tremi drugimi dijaki utonil v ribniku bližnjega zdravilišča. Dijaki so se vozili po ribniku. Ker pa niso znali veslati, se je čoln prevrnil.

* **Torpedovka se je razletela.** Iz Petrograda poročajo, da je na torpedovki 102 blizu Kronstadta eksploziral kotel. En podčastnik in štirje mornarji so ubiti, 15 mornarjev pa težko ranjenih.

* **Sovražnik žensk se obesil.** V Teplicah na Češkem je dobila policija več ovadb, da proti večeru zasleduje nek 50letni mož žene in dekleta, ter jih po obleki poliva z oljem, ter jih jim na to razreže. Aretirali so 50letnega rudarja Federleja. Priznal je, ter rekel, da po smrti svoje hčere ne more več trpeti žensk. Policija je aretovanca zaprla. V zaporu se je pa obesil.

* **500.000 kron v časopisnem papirju.** V Budimpešti je našel nek tramvajski kontrolor v nekem vozu v časopisni papir zaviti zavoj, katerega je izročil, ne da bi pogledal sprevozniku, naj ga odda uradu za najdene stvari. Predno se je šel to zgodilo, je pridrvel izvošček za vozom in nek gospod je zahteval zavitek. Legitimiral se je kot blagajnik nekega budimpeštanskega denarnega zavoda. Izkazalo se je, da je v papirju 500 tisočakov. Kot plačilo je dal velikodušno sprevozniku — 40 K.

* **Pešar v torpedovki.** Iz Petrograda poročajo: V Sebastopolju usidrana torpedovka »Dunaj« je začela goreti. Na ladji je bilo 12.000 kg pikoksilina. Ker je bila velika nevarnost za grozovito eksplozijo, so čoln potopili, da tako pogase ogenj.

* **Petkratni umor in samomor.** Gasilci v San Francisku so bili te dni pozvani k nekemu požaru. Med potjo proti požaru se je pa menda omračil gasilec Burhamu um, kajti kar naenkrat je potegnil revolver ter na mestu ustrelil tri svoje tovariše. Nato je tekel domov, kjer je ustrelil svojo ženo, svojega otroka in končno še samega sebe.

* **Višji mestni poglavar.** Te dni je prišel v Debrecin gospod, ki je trdil, da je višji mestni poglavar iz Budimpešte in da ima nalog izslediti tatove, ki so vlomili v zastavljalnico v Košutovi ulici v Budimpešti. Policijskemu uradniku se je pa posrečilo, da je razkrinkal v možakarju nevarnega sleparja Stefana Siposa.

* **Predrzen tat.** Na neki berolinski pošti je hotela te dni neka kontoristinja dvigniti na ček 200 mark. Pristopil pa je h gospodični mlad človek, ki je rekel, da ji hoče pomagati. Zagrabil je za ček, ki ga je imela kontoristinja v roki ter stekel. Predrznega tatu niso mogli dobiti. Denarja seveda ne bo mogel dvigniti, ker se je takoj napravil potrebnim zaznamem.

Za prosveto.

Prvi pogoj za srečo vsakega naroda je izobrazba, prosveta. Kar je solnce za vesoljno naravo, to je izobrazba za narod. Brez solnce bi ne bilo življenja, ravno tako je narod brez izobrazbe mrtva igrača, s katero se igrajo samopasni izkoriščevalci in brezvestni sleparji po svoji ljubi volji. Da je to resnično, nam priča zgodovina na vsaki strani povestnice. Povsod, kamorkoli se ozremo, vidi mo, da je manj izobražen rod podvržen izobraženejšemu. Pa ne samo na političnem, mnogo hujše se čuti neizobrazbo na gospodarskem polju. Kjer je narodna masa neizobražena, tam vlada revščina, kajti neizobražen narod se pusti odreti še za tisto, kar ima, tujim in domačim pijavkam. Neizobrazba je prokletstvo za vsak narod. To uvidevajo napredni Slovenci, to uvideva tudi »Napredno gospodarsko društvo za šentjakobski okraj«, ki je priredilo včeraj popoldne pri Plankarju na Dolenjski cesti veliko vrtno veselico v korist svoji društveni knjižnici. Priznati se mora, da je bilo doslej delovanje »Naprednega gospodarskega društva za šentjakobski okraj« na gospodarskem polju zelo uspešno. Društvo je doseglo že marsikaj, in marsikaka stvar se bo še izvedla vsled prizadevanja imenovanega društva v korist soobčanom. Da se je društvo lotilo tudi prosvetnega dela, je pač vse pohvale vredno. Želeli je le, da bi bilo društvu čim preje omogočeno otvoriti bogato knjižnico, iz katere se bo izlivala prosveta v najbornejšo kočino in v vsako družino šentjakobskega okraja. Treba je ljudstvu dati vsestranske izobrazbe, da se samo reši neznosne rimske more, ki leži kakor ogromna skala na masi slovenskega ljudstva. Zato pa dajte ljudstvu prilžnosti, da se izobrazi, da pride do prosvete!

Dasi ni bilo vreme nič posebno vabljivo, se je sčasoma vendarle napolnil obširni Plankarjev vrt, ki je kakor nalašč ustvarjen za take prireditve. Vladalo je prav veselo vrvenje in življenje, k čemer je izdatno pripomoglo izborna izvajanje »Slovenske Filharmonije« in pa precizno petje tistega nevarnega društva, ki se je ob izletu v Belgrad navzelo za Avstrijo nad vse nevarnih velikosrbskih iredentističnih idej, pevskega društva »Ljubljanski Zvon«.

Vse pa sta nadkrilila muzej in menezarija. Če bi ne bilo prav nobene druge zabave, bi bilo že samo to dovolj. Kdor je prišel v muzej in v menezarijo, se je prav od srca nasmejal. Takoj pri vstopu na levi strani je nas sicer obilil mrzel pot, kajti takoj prva stvar je bila tako grozna, da bi bil vsak primer »Slovenčev« reaktor Lampe padel vznak, mi pa

smo se polagoma vendarle ojunačili, da smo pogledali tisto stvar bolj natančno.

Bombe iz Belgrada, prave in pristne bombe, ki so jih poslali Srbi slovenskim iredentistom in veleizdajnikom, smo videli pred seboj in jih občudovali z lastnimi očmi. Bože moj, če bi jih bil videl Lampe, bi se bil tako ustrašil, da bi se bil na njem takoj zgodil — lurski čudež. In zraven bomb so bili srbski dinarji, lepi dinarji, skoro tako lepi, kakor tiste kronce, ki jih dobivajo kleriklaci iz Kranjske šparkase in pa iz tistega dunajskega fonda, iz katerega se plačujejo — zaslužni patrioti. In še marsikaj je bilo videti v muzeju. Videli smo na pr. tisto srajco, ki jo je Anton Bonaventura svojeručno napravil za — Prešernovo muzo, pa je moral pozneje s tisto srajco zagrniti — svojo rdečo brošuro. Občudovali smo dalje kranjske finance, Lampetove mline, čukovske sablje in pa ves tisti »ogromni« materijal, ki so ga klerikalci priborili za slovensko univerzo. Manjka samo še par opek in pa metle. Blagorodni gospod Gostinčar je obljubil, da bo podaril univerzi tisto zgodovinsko metlo, s katero je ravno takrat pometal po Zadružni zvezi, ko ga je slovenski kmet izvolil — za državnega poslanca. Posebno pozornost je vzbujala belokranjska železnica, na kateri sedi značaj Šuklje, ki kaže Belokranjcem osle. Druga, zelo zanimiva karikatura je bil »Lov za ministrskim stolom«. Obe karikaturi sta izborni pogodeni in sta tudi napredaj. Bilo je še mnogo zanimivosti, ki jih pa radi pomanjkanja prostora ne moremo navesti. Navedemo naj le še, da je bil v menezariji poleg drugih zanimivosti zelo lep krokodil, potem rujava in siva opica, menda iz Abesinije ali Senegambije, in medved s severnega tečaja, ki ga je Cook pripeljal v Evropo. Da, resnično je lahko žal vsakemu šentjakobčanu, ki je včeraj ostal radi oblačnega neba za zaduhlim zidovjem. Kdor se kesa, da je ostal doma, naj se spomni knjižnice šentjakobskega gospodarskega naprednega društva s kakim prispevkom, bodisi v denarjih ali v knjigah. S tem bo zadostil svoji narodni dolžnosti.

Za kratek čas.

Fajmošter Jaka: Čudno, kaj, da se dobe ljudje, ki ogenj jedo.

Fajmošter Miklavž: Prava reč! Saj se še taki dobe, ki vodo pijo.

Izdajatelj in odgovorni urednik:
Risto Pustoslavšek.

Stanovanje

v visokem pritličju s 3 sobami in vsemi pritliklinami se odda mirni stranki za novembrov termin. 94
Poizve se v Hliraki ulici 29, I. desno.

Rodbina Klemencova naznanja potrditve srca vsem sorodnikom, prijateljem in znancem pretužno vest, da je njih iskreno ljubljene, dobri soprog, oziroma oče, tast, svak in stari oče, gospod 95

Franc Klemenc

c. hr. uradni sluga tobačne rezije v p. poestnik srebrnega zaslužnega križa, vojne kolonije itd.

včeraj dne 6. t. m., v starosti 79 let, previden s tolažili sv. vere, mirno preminil.

Pogreb nepozabnega rajnika se vrši danes, dne 8. avgusta t. l. ob 5. uri popoldne iz hiše žalosti, Tržaška cesta št. 15, na pokopališče Sv. Križu.

Zadušne sv. maše se bodo brale v župnijski cerkvi.

Bodi mu prijazen spomin!

V Ljubljani, 8. avgusta 1910.

Podružnica večjega trgovskega podjetja v Kranju **sprejme takoj** poštene in zgovorne 2637

gospode

za prodajo svojega, pri vseh rodbinah dobro vpeljanega in v vsakem gospodinjstvu zelo koristnega predmeta. — Visoka prodajna in incasso provizija. V slučaju zmožnosti lahko reflektujejo na boljše mesto s stalno plačo. — Ponudbe naj se pošljejo pod „**Dober zaslužek**“ poštne ležaje, Kranj.

Lepo stanovanje

z balkonom, obstoječe iz 5 sob z vsemi pritliklinami, se odda za novemb. termin. — Istotam se sprejme **hišnik brez otrok.**

Poišče se na Poljanski cesti št. 22, v pritličju na desno. 93

Ustanovljena leta 1882.

23

Kmetska posojilnica ljubljanske okolice

registrovana zadruga z omejeno zavezo
v lastnem zadržnem domu v Ljubljani na Dunajski cesti št. 18
je imela koncem leta 1909 denarnega prometa K 83.116.121-11
upravnega premoženja K 20.775.510-59

obrestuje hranilne vloge po 4 1/2 %

brez vsakega odbitka rentnega davka, katerega plačuje posojilnica sama za vložnike.

Sprejema tudi vloge na tekoči račun v zvezi s čekovnim prometom in jih obrestuje od dne vloge do dne dviga.

Stanje hranilnih vlog nad K 20.000.000

Posojuje na zemljišča po 5 % z 1 % na amortizacije ali pa po 5 % brez amortizacije; na menice po 6 %.

Posojilnica sprejema tudi vsak drugi načrt glede amortizovanja dolga.

URADNE URE: vsak dan od 8.—12. in od 3.—4. izven nedelj in praznikov.

Telefon št. 185.

Poštna hranilnica račun št. 828.405.

Usojam si vljudno opozoriti, da sem prevzel 9

glavno zastopstvo „Prve češke“ življenske zavarovalnice.

Nadalje opozarjam, da preskrbujem kulantno

vsakovrstna posojila in kredite

kakor: trgovske, stavbne, hipotekarne, uradniške in menične kredite.

Leo Franke, Ljubljana, Kongresni trg 6, I. nadstr.

„Trgovsko-obrtna banka v Ljubljani“

registrovana zadruga z omejenim jamstvom

Uradni prostori: Selenburgova ulica št. 7, nasproti glavne pošte.

Sprejema vloge na knjižice ter jih obrestuje od dne vloge do dne dviga po 4 1/2 %; rentni davek plačuje zadruga sama. — Sprejema vloge na tekoči račun; na zahtevo dobi stranka čekovno knjižico. — Daje posojila na najrazličnejše načine. — **Ravnatelj menjalnica:** zamenja tuj denar, prodaja vsakovrstne vrednostne papirje, srečke itd. Nakazila v Ameriko. — **Eskomptira** trgovske menice. — **Preskrbuje** vnovčenje menic, nakaznic, dokumentov itd. na vsa tu- in inozemska tržišča. — Izdaja nakaznice.

Vsa pojasnila se dobe bodisi ustmeno ali pismeno v zadržni pisarni. 10

Uradne ure vsak dan dopoldne od 9. do 12., popoldne od 3. do 5.

LJUBLJANSKA KREDITNA BANKA V LJUBLJANI.

Delniška glavica: K 5.000.000.—

Stritarjeva ulica št. 2.

Rezervni zaklad:

K 450.000.—

Sprejema vloge na knjižice in na tekoči račun ter jih obrestuje od dne vloge po 4 1/2 % čisto. — Kupuje in prodaja vrednostne papirje vseh vrst po dnevnih kurzi.

Podružnice v Spljetu, Celovcu, Trstu in Sarajevu.

Dolžnost

vsakega Slovenca je, da sklene zavarovalno pogodbo bodisi za življenje, ali pa proti požaru le pri slovanski banki „SLAVIJA“.

Podpirajmo torej domač slovanski zavod, da more nalogo, ki si jo je stavil, izpolniti v najširšem obsegu.

„SLAVIJA“ vzajemno zavarovalna banka v Pragi

je največji slovanski zavarovalni zavod v Avstriji.

∴ Ogromni rezervni fond K 48.812.797.— jamči za popolno varnost. ∴

Banka „SLAVIJA“ ima posebno ugodne in prikladne načine za zavarovanje življenja.
Banka „SLAVIJA“ razpolaga z najcenejšimi ceniki za preskrbljenje za starost, za slučaj smrti roditeljev, za otrok.
Banka „SLAVIJA“ razdeljuje ves čisti dobiček svojim članom.
Banka „SLAVIJA“ je res slovanska zavarovalnica z vseskozi slovansko - narodno upravo.
Banka „SLAVIJA“ gmotno podpira narodna društva, organizacije in prispeva k narodnim dobroteljskim namenom.
Banka „SLAVIJA“ stremi za izboljšanjem in osamosvojitvijo narodnega gospodarstva.

Vsa pojasnila daje drage volje

generalni zastop banko „Slavije“ v Ljubljani. 1

Slovenci!

Oklenimo se z vsemi močmi gesla: »Svoji k svojim!«

Osamosvojimo se na narodno - gospodarskem polju!

Ne podcenjujmo se! Bodimo odločni, mlačnost, obzirnost in nedoslednost, ki se čim huje nad nami maščujejo, morajo izginiti. Osvojimo se tujega jarma!

∴ Največji, najvarnejši slovanski denarni zavod.

Mestna hranilnica ljubljanska

LJUBLJANA, Prešernova ulica št. 3.

∴ Največji, najvarnejši slovanski denarni zavod.

Denarni promet do 31. decembra 1909 nad 518 milijonov kron.

Obstojećih vlog nad 38 milijonov kron.

Rezervni zaklad nad 1 milijon kron.

Za varnost vložnega denarja jamči zaven rezervnega zaklada še mestna občina ljubljanska z vsem premoženjem in z vse svoje močje. Izguba vložnega denarja je nemogoča, ker je po pravilih te hranilnice, potrjenih po c. kr. deželni vladi, izključena vsaka spekulacija z vloženim denarjem. Vloge se sprejemajo vsak dan in se obrestujejo po 4 1/2 % brez odbitka; nevzdržene obresti se pripisujejo vsakega pol leta h kapitalu. Sprejema

vložne knjižice drugih denarnih zavodov kot gotov denar.

Posojila na zemljišča po 5 %, obresti in proti amortizaciji po najmanj 1/4 % na leto. Daje posojila na menice in vrednostne papirje.

Za varčevanje ima vpeljane lične domače hranilnice, v podpiranje slovanskih trgovcev in obrtnikov pa kreditno društvo. 4